

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

ஒரு சிக்கலும் தீர்வும

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

 Pay +91 94440 21113

 9444021113@UPI

10. ஒரு சிக்கலும் - தீர்வும்

கம்பனின் பாத்திரப்படைப்பில் இனங்காண மாட்டாத சிக்கல்கள் நிறைந்த இன்னுமொரு பாத்திரம் கைகேயி. மூல இலக்கிய வழி நின்று காப்பியம் புனைவதாகக் கம்பன் கூறிக்கொண்ட போதும், தமிழர் மரபுகள், விருப்பங்கள், சால்புகள் என்பன குறுக்கிடும்போது மூல இலக்கியத்தை அவன் புரட்டிப்போடத் தயங்கியதில்லை. கைகேயியை, தயரதனின் இரண்டாவது மனைவியாக இடமாற்றம் செய்கிறான். இராமனை வளர்த்து உருவாக்கிய ஒருத்தி, தீயவளாக இருக்க இயலாது என்று அவன் திடமாக நம்புகிறான். கைகேயியின் அரசியல் சார்ந்த, கூர்த்த அறிவாற்றலை அவன் வியந்து நிற்கிறான். பெண்மையை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கம்பனது அடிமன விருப்பமும் இணைந்து கொள்ள, கைகேயி வருகை அமைகிறது.

மூல இலக்கிய வழி நின்று காப்பியம் புனைவதாகக் கம்பன் கூறிக்கொண்ட போதும், தமிழர் மரபுகள், விருப்பங்கள், சால்புகள் என்பன குறுக்கிடும்போது மூல இலக்கியத்தை அவன் புரட்டிப்போடத் தயங்கியதில்லை.

ஆண்கள், பெண்களை வேண்டும்போது, வேண்டுமளவு பயன்கொண்டுவிட்டுப் பின் புறக்கணித்து ஒதுக்கிவிடுவதை அவன்

நடைமுறைச் சமுதாயத்தில் கண்டே வந்திருக்கிறான். கம்பன் காலத்தில், தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்கு என்று ஒன்றும் பெரிய அங்கீகாரம் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. கணவனோடு உடன்கட்டை ஏறப் பெண்மை வற்புறுத்தப்பட்ட சமூக அமைப்பில் கணவன் சாவுக்குக் காரணமாக இருந்த ஒருத்தியை உத்தமி எனக் கவிஞனால் அடையாளப்படுத்திவிட முடியாது. அதற்காகக் கவிஞன் நியாயமற்ற சமூகத்தை அதன் விருப்பங்களை அங்கீகரித்து விடவும் முடியாது. அப்படிச் செய்திருந்தால் அவன் இவ்வளவு காலம் வாழ்ந்திருக்கவும் முடியாது. தன்விருப்பம் ஒன்றாகவும், சமூக நோக்கு வேறாகவும் இருந்த ஒரு காலத்தில், கைகேயி பாத்திரத்தைப் புனையை வந்த கம்பனுக்கு ஒரு சிக்கல் முளைக்கிறது.

தன்விருப்பம் ஒன்றாகவும், சமூக நோக்கு வேறாகவும் இருந்த ஒரு காலத்தில், கைகேயி பாத்திரத்தைப் புனையை வந்த கம்பனுக்கு ஒரு சிக்கல் முளைக்கிறது.

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கற்ற கம்பன் சமூகப் போக்கில் கதை நடத்தி, பெண்மை பற்றிய தன் அழுத்தமான கருத்தையும் நிலைநாட்டும் ஓர் அற்புதக் களத்தை உங்கள் முன் வைத்துள்ளேன். பாத்திரம் மட்டும் உயரவில்லை; கவிஞனும் உயர்கிறான். சமூக மௌனமும் உடைபடுகிறது. என் சிந்தனையை முன் வைத்து உங்கள் சிந்தனையைத் தூண்ட முயன்றிருக்கிறேன். ஆழ்ந்து கிடக்கும் கவியுள்ளம் காணும் முயற்சி இது. கரிசனத்துடன் பயணித்துப் பாருங்கள். புலப்படவே செய்யும்.

கம்பன் தன் பெருங்காப்பியத்திற்கு உரிய கதைக் கருவைத் தமிழ் மண்ணிலிருந்து தேர்ந்துகொள்ளவில்லை. ஏன் என்ற வினாவிற்குப் பலரும் பலவாறாக விடை காண முயல்வர். என்னைப் பொருத்தவரைப் பெண்மைக்கு ஏற்றம் தரவேண்டும் என்பதற்காகவே, சீதாபிராட்டியை மனத்துட்கொண்டு, அவன் இராமகாதையைத் தேர்வு செய்திருக்க வேண்டும்.

ஏனென்றால், தமிழ் இலக்கியவாதிகள் கம்பனுக்கு முன்வரை, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்பதையே வற்புறுத்தி வந்தனர். ஆடவர் ஒழுக்கத்தை நெறிப்படுத்த விரும்பிய கம்பன், ஒருவனுக்கும் ஒருத்தி என்ற நிலையை உருவாக்க விரும்பியிருக்க வேண்டும். நடையில் நின்றுயர் நாயகன் இராமன் அவன் கருத்தை ஈர்த்திருக்கிறான்.

அதனால்தான், இந்த இப்பிறவிக்கு இருமாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன் என்ற நெஞ்சறுதி கொண்டிருந்த இராமன் கதை அவன் காப்பியக் கருவாக மலர்ந்தது.

பெண்மை பற்றிய உயர்மதிப்பீடு கொண்டிருந்த கம்பன் காப்பியத்தில் ஓர் இடம் என் நெஞ்சை நெருடியது. சீதாபிராட்டி, தாரை, மண்டோதரி முதலாய பெண் அரசியரை ஒளியூட்டி மகிழும் கம்பநாடகத்தில் ஓர் இடம், சற்றே முரண்பாடாக என் கருத்தில் பட்டது. ஏன் இந்த முரண்பாடு? இதன்பின்புலம் யாதாக இருக்கும் என்ற என் சிந்தனை ஓட்டத்தை, இராமகாதை ஆய்வாளர்கள் முன் பணிவுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

தமிழ் இலக்கியவாதிகள் கம்பனுக்கு முன்வரை, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்பதையே வற்புறுத்தி வந்தனர். ஆடவர் ஒழுக்கத்தை நெறிப்படுத்த விரும்பிய கம்பன், ஒருவனுக்கும் ஒருத்தி என்ற நிலையை உருவாக்க விரும்பியிருக்க வேண்டும்.

வஞ்சனையின் மறுவடிவமே பெண்கள். அதனை உணர்ந்த காரணத்தால்தான், தகுதி மிகப் படைத்த சான்றோர், இவர்கள் நமக்குப் பற்றுக்கோடாக அமைவார்கள் என்பதை மறுத்து, அவர்களை மனத்தாலும் நினையாகது விட்டனர்.

பெண்களில் நல்லவர்கள் பலருண்டு. சிலர் தீயவராதலும் கூடும். இராமகாதையில், இவ்விருவகை மகளிரும் வருகின்றனர். தாடகை, சூர்ப்பணகை முதலான தீயமகளிர்களைக் கம்பன் இனங்காட்டிக் கவிதை புனைகிறான். நல்லரும், தீயரும் என இரு திறத்தாரும் பெண்களில் உண்டு என்பதை உடன்பட்டுக் கதை நடத்தும் கம்பன், ஒட்டுமொத்தமாக ஓரிடத்தில் பெண் இனத்தையே இழித்துரைக்கிறான்.

பெண் என்பவள் யார்? தகுதி மிகப்படைத்த நம் முன்னோர் பலர் பெண்களை நாடி மணக்காது, தனித்து வாழ்ந்தது ஏதனால் என்ற வினவப்படாத சில வினாக்களைத் தானே முன்னிறுத்திக்கொண்டு, கம்பன் விடை தருவது முரண்பாடு போல் தோன்றுகின்றது. கம்பன் மதிப்பீடு இவைதாம். வஞ்சனையின் மறுவடிவமே பெண்கள். அதனை உணர்ந்த காரணத்தால்தான், தகுதி மிகப் படைத்த சான்றோர், இவர்கள் நமக்குப் பற்றுக்கோடாக அமைவார்கள் என்பதை மறுத்து, அவர்களை மனத்தாலும் நினையாகது விட்டனர்.

இக்கருத்தமைந்த பாடல் வரிகள் அயோத்தியா காண்டம், கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் கவிக் கூற்றாகவே இடம்பெறுகிறது.

வஞ்சனை பண்டு மடந்தை
வேடம் என்றே
தஞ்சு என மாதரை உள்ள
லார்கள் தக்கோர்.

பாத்திரங்களின் குணநலன்களை, கதை நடத்திச் செல்லும் போக்கில், பிற பாத்திரங்களின் கூற்றுக்களால் வெளிப்படுத்துவது அரிய கலைப்படைப்பாகும். இந்த அரிய ஆற்றலைத் தமிழின் முதல் காப்பியத்திலேயே வெற்றிகரமாகக் கையாண்டவர் இளங்கோவடிகள். வஞ்சனையின் மறு வடிவமே பெண்கள் என்பது கம்பனின் உள்ளார்ந்த கருத்தானால், சீதை முதலிய கற்பரசியரை அவன் போற்றிப் புகழ்வது முரண்பாடாக அமைந்துவிடுமே. மனமாற்றமடைந்து, தீமையைச் சார்ந்த கைகேயியைச் சித்திரிக்கும் நேரத்தில், உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கம்பன் இவ்வாறு மதிப்பீடு செய்துவிட்டான் என்று கற்பித்துக் கொள்ளலாமா?

வஞ்சனையின் மறு வடிவமே பெண்கள் என்பது கம்பனின் உள்ளார்ந்த கருத்தானால், சீதை முதலிய கற்பரசியரை அவன் போற்றிப் புகழ்வது முரண்பாடாக அமைந்துவிடுமே.

உணர்ச்சியால், கவிஞன் இவ்வாறு மொழிந்துவிட்டான் என்றால், அடிமனத்தில், கம்பன் பெண்மை பற்றிக் கொண்டிருந்த மதிப்பீடு மோசமானதுதான் என்று ஏற்கவேண்டி வருமே. ஏற்க முடியுமா? கேள்விகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நம்முள் எழுகின்றன. அவற்றுக்கு விடை காணும் முன்பு, கம்பன் உணர்ச்சிவயப்படக் காரணமாக அமைந்த, காப்பிய நிகழ்வுகளை நினைவு கூர்நல் வேண்டும்.

மந்தரையின் சொல்லாற்றலால் கைகேயி மனம், மெல்ல மெல்ல மாற்றம் அடைகிறது. தன் கணவனிடம் இருவரங்களையும் கேட்க உடன்படுகிறாள். அக்காலை, கவிஞன் கைகேயியை இழித்துரைக்கக் காணோம். மாறாக, அவளது மன மாற்றத்தின் பின் விளைவுகளை நினைவு கூர்ந்து மகிழ்கிறான்.

தீய மந்தரை இவ்வுரை செப்பவும் தேவி
தூய சிந்தையும் திரிந்தது

எனப்படைக்கும் கம்பன், கைகேயியைத் தேவி என்றும், அவள் தூயசிந்தையுடையாள் என்றும் இசைந்து போற்றுகின்றான்.

காப்பியப் போக்கு முழுதும் உணர்ந்து கதை நடத்தும் கவிஞனுக்கு, ஒரு பாத்திரத்தின் செயல்பாட்டால் ஏற்படும் பின் விளைவுகளும் தெரிந்தேயிருக்கும். எனவே, கம்பன் கைகேயி மனமாற்றத்தின் பின்விளைவை நினைந்து, அவள் மனமாற்றத்திற்குப் பாராட்டு மொழிகளையும் வழங்குகின்றான்.

அரக்கர் பாவமும் அல்லவர்

இயற்றிய அறமும்

துரக்க நல்லருள் துறந்தனள்

தூமொழி மடமான்

இரக்கம் இன்மை அன்றோ

இன்றுஇவ் வுலகங்கள் இராமன்

பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப்

பருகு கின்றதுவே.

கைகேயியைத் தூமொழி மடமான் என்று பாராட்டிப் பதிவு செய்யும் கம்பன், காப்பிய நோக்கம் அவள் மனமாற்றத்தால்தான் அமைந்தது என்பதை உடன்படுகிறான். மேலாக இராமன் புகழை இவ்வுலகம் பருகி மகிழவும் அவளே காரணம் என்று பெருமிதப் படுகிறான்.

காப்பியப் போக்கில் ஒரு பாத்திரத்தின் மனமாற்றத்தைக் கதை நடத்திக் காட்டி, அப்பாத்திரத்தைப் புகழ்ந்து பேசி, அதன் விளைவுகளை அங்கீகரித்த கவிஞன், பல பாடல்களுக்கு அப்பால் மீண்டும் சினந்தெழுந்து, அப்பாத்திரத்தின் மீது கொண்ட கோபத்தால், தன் கூற்றாகவே பெண்கள் அனைவருமே வஞ்சனை உடையவர்கள் எனக் குறிப்பது ஏன் என்று நம்முள் வினா எழுகிறது. நாம் திகைத்து நிற்கிறோம். மேலும், மேலும் இந்த முரண்பாடு வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. கைகேயி வரம் கேட்டபின் மீண்டும் தயரதன் இருக்கும் இடத்தில், கம்பன் கைகேயியை,

தன்னேர் இல்லாத் தீயவள்

என்று கவிக்கூற்றாக ஏச்சுரைக்கிறான். இயற்கையே சினம் கொண்டதைச் சித்திரிக்கையில்,

கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை
இன்னதோர் கேடு சூழ்
மா கயத்தியை

எனத்தன் கூற்றாகப் பதிவு செய்து, கைகேயினைக் கேகயன் பெற்றெடுத்த விடம் என்றும், அவள் ஒரு பெரிய கயமையுடையாள் என்றும் குமுறுகிறாள்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், ஆத்திரத்தில் விளைந்த அரும்கொடையாக, கயவன் என்ற ஆண்பாற்சொல்லுக்கு நிகராகக் கயத்தி என்ற பெண்பாற் சொல் கம்பன்வழி நமக்குக் கிடைக்கிறது. மேலும் கைகேயியை,

தீ அடங்கிய சிந்தையாள்

என்றும்,

இடை ஆன பாவி

என்றும்,

வெம்பாவம் முற்றிய பேதை

என்றும் கடுஞ்சொற்களால் கம்பன் கனன்று உரைத்துக் கதை நடத்துகிறாள். கைகேயி சராசரி மானுடப்பெண் அல்லள். மானுடத்தின் மேம்பட்ட தெய்வத்தன்மையள் என்பதை உணர்ந்து உரைத்தவன் கம்பன். மந்தரை, மனமாற்றம் உண்டாக்க வேண்டி, உறங்கிக்கிடக்கும் கைகேயியைக் கைகளால் தீண்டுகிறாள். கைகேயி கண்விழிக்கிறாள். இங்கே கம்பன்,

தீண்டலும் உணர்ந்தஅத்

தெய்வக் கற்பினாள்

என்று வடித்துக் கைகேயியைத் தெய்வக் கற்பு உடையவள் என்று உணர்ந்து உணர்த்துகின்றான்.

தீண்டியவள், சொல்லவருவது இன்னது என்பதனை, அவள் கூறாமலேயே உணரும் பேராற்றலையே கம்பன் தெய்வக் கற்பு என்று கூறியிருக்க வேண்டும் என்பது, ஐயப்படாது என்று தொடங்கும் திருக்குறளால் தெளிவாகிறது. கைகேயி, தெய்வக்கற்பினள் என்று பதிவு செய்ததை மறவாது போற்றி நின்று, பல ஆயிரம் பாடல்களுக்கு அப்பால், இராமன் கூற்றாக, தீயன் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும் என்று அவளைத் தெய்வமாக உயர்த்தியும் காட்டுகின்றான்.

இவ்வாறாகக் கைகேயியைத் தெய்வக் கற்பினள் என்றும், தூமொழி மடமான் என்றும், அவள் செயலால்தான் இராமன் புகழ் உலகமெலாம் பரவியிருக்கிறது என்றும் ஏற்றுப் போற்றும் கம்பன், பின் ஏன்? எதற்காகப் பெண் இனத்தையே வஞ்சனையின் மறுவடிவம் என்று இழித்துரைக்க வேண்டும்? இதற்கு விடைகாணத் தமிழ் இலக்கியங்களின் மேல் ஒரு கண்ணோட்டம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

கவிஞன், தாம் வாழும் சமூகம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், அதனுடன் தன்னை முற்றிலுமாக இணைத்துக்கொள்ளாது, அதிலிருந்து மேலெழுந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலுடையவனாகவே இருப்பான். இதுவே, அவனை நம் வணக்கத்துக்குரியவன் ஆக்குகிறது.

கவிஞன், தாம் வாழும் சமூகம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், அதனுடன் தன்னை முற்றிலுமாக இணைத்துக்கொள்ளாது, அதிலிருந்து மேலெழுந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலுடையவனாகவே இருப்பான். இதுவே, அவனை நம் வணக்கத்துக்குரியவன் ஆக்குகிறது. இவ்வளவுகோல், தமிழ் இலக்கியம் படைத்த கவிஞர்கள் பலருக்கும் பொருந்தும். என்றாலும், கவிஞன் காணவிரும்பும் சமுதாயம் ஒன்றாகவும், அவன் வாழும் சமுதாயம் ஒன்றாகவும் வேறுபட்டே நிற்கும். நின்று வந்துள்ளது என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உண்டு.

கண்ணகியை மாபெரும் பத்தினியாக இளங்கோ சித்திரிக்கிறான். ஆனால், அவள் வாழ்க்கையைப் பறிகொடுத்த ஓர் அபலையாகவே சமூக நோக்கில் காணப்படுகிறாள். மணிமேகலை பசிப்பிணி தீர்த்த அறச்செல்வி என்கிறது காப்பியம். மாதவி மகளாகப் பிறந்ததால், சமூகத்தில் ஒரு ஆடவனுக்கு மனைவியாக வாழ முடியாது, துறவு மேற்கொண்ட பெண்மையின் அவலம் சமூகத்தில் நிழலாடுகிறது. பெண்மைக்குப் பேரிடம் தர முயலும் பாரதிகூட ஒரு நேரத்தில், சமூகத்தின் போக்கிலிருந்து விடுபட இயலாது பெட்டைப்புலம்பல் என்று பெண்களை நெகிழ்ந்துரைக்கிறான்.

கம்பனின் நிகழ்காலச் சமூகத்தில், பெண்ணுக்குப் பெரிய மரியாதை ஏதும் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. கவிஞன் விருப்பம், பெண்மையை உணர்த்திச் சிறப்பிக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், அவன் வாழும் சமூகத் தாக்கத்தால், ஆங்காங்கே பெண்மை பற்றிய சமூகம் சார்ந்த மதிப்பீடு அவனையும் அறியாது வெளிப்பட்டுவிடலாம். கம்பன் சினம், இவ்வாறு கொப்பளித்து வந்திருக்கலாம் என்று கருதுவது ஒன்று.

இரண்டாவதாக வேறு ஒரு வகையில் சிந்திக்கலாம். கவிஞனுக்குக் காப்பியம் நடத்துவதில் பல சிக்கல்கள் உண்டு. தன் விருப்பம் யாதாயினும், சமூக விருப்பங்களுக்கும், மரபுகளுக்கும் அவன் அடிபணிந்தே ஆகவேண்டும். தீயவன் என்று நன்கு உணர்ந்த ஒருவன்

**கவிஞனுக்குக் காப்பியம் நடத்துவதில் பல சிக்கல்கள் உண்டு.
தன் விருப்பம் யாதாயினும், சமூக விருப்பங்களுக்கும்,
மரபுகளுக்கும் அவன் அடிபணிந்தே ஆகவேண்டும்.**

ஒரு பெண் - ஒருவன் மனைவி - அவள் கணவன் மரணத்திற்கே காரணமாகிறாள் என்று அறியும் ஒரு சமூகம், அவள் எவ்வளவு பெரியவளானாலும் அவளை ஏற்காது இழி சொற்களால் தூற்றவே செய்யும். அவ்வாறு கைகேயினைத் தூற்றும் ஆத்திரம் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில், நாம் அன்னியப்பட்டு நின்றால், சமூகம் நம்மையே ஐயுறும் என்ற நியாயமான அச்சத்தால் கம்பன், பத்தோடு பதினொன்றாக நின்று கைகேயியை ஏசியிருக்கவும் கூடும்.

இறந்துவிடுகிறான். இடுகாட்டில் அவனுக்கு இரங்கல்கூட்டம். நாம் என்ன செய்ய இயலும்? அவன் தீமைகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு, பலரோடும் இணைந்து நாமும் நாலு நல்லவார்த்தைகள் சொல்லி நிற்கிறோம். இச்செயல் நம்மை மீறிய சமூகத் தாக்கத்தால் அமைவது. இதே போல், உணர்ந்த நன்மையையும் சில நேரங்களில், சமூகத்தோடு இணைந்து தீமை என்று நாம் வழிமொழிய வேண்டிவரும்.

கைகேயி தெய்வத்தன்மையள். அவள் மனமாற்றமே இராமன் புகழுக்குக் காரணம் என்று தெளிய உணர்ந்த கவிஞன், அவள்மீது அளப்பரிய மரியாதையால், முன்னே புகழ்மொழிகளை அடுக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் சமூகம் பின் விளைவுகளைப் பற்றி எல்லாம் ஆலோசிக்கும் திறன்படைத்தது அன்று. ஒரு பெண் - ஒருவன் மனைவி - அவள் கணவன் மரணத்திற்கே காரணமாகிறாள் என்று அறியும் ஒரு சமூகம், அவள் எவ்வளவு பெரியவளானாலும் அவளை ஏற்காது இழி சொற்களால் தூற்றவே செய்யும். அவ்வாறு கைகேயினைத் தூற்றும் ஆத்திரம் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில், நாம் அன்னியப்பட்டு நின்றால், சமூகம் நம்மையே ஐயுறும் என்ற நியாயமான அச்சத்தால் கம்பன், பத்தோடு பதினொன்றாக நின்று கைகேயியை ஏசியிருக்கவும் கூடும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை ஏற்றுக்கொண்டால் கவிஞனுக்குப் பெருமை. கம்பனுக்கு வெற்றி. ஏற்கவில்லை என்றால் கம்பன் முன்னுக்குப்பின் முரண்பட்டிருக்கிறான் என்ற குற்றம் வந்து சேரும்.